

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้มีแนวโน้มการเปิดเสรีในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การติดต่อสื่อสารเป็นแบบไร้พรมแดน ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนระบบในการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาในด้าน โครงสร้างระบบการบริหารจัดการและบุคลากรเพื่อตอบรับการเปลี่ยนแปลงได้ดีพอสมควร แต่องค์กรภาครัฐกลับมีข้อจำกัด เนื่องจากที่ผ่านมาในระบบราชการมีปัญหาที่สำคัญคือความเสื่อมถอยของระบบราชการและการขาดธรรมาภิบาล (Good Governance) ถ้าภาครัฐไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ ก็จะส่งผลเสียต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตด้วย สำหรับการนำเครื่องมือการบริหารจัดการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) (ฟิลลิปส์ จิระประยุด, 2556, น. 26-27) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การบริหารงานแบบเก่าหรือแบบเดิมมีปัญหา

การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินของไทยที่ผ่านมา วิลาส มะลิ สุวรรณ (2554, น. 11) ยังมีปัญหาหลายประการ ดังนี้ 1) ผู้นำทางการเมืองขาดความเข้าใจและขาดวิสัยทัศน์และขาดความมุ่งมั่นในการผลักดันการปฏิรูปอย่างแท้จริง 2) การขาดความต่อเนื่องของระบบการเมืองของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยรัฐบาลผสมหลายพรรคทำให้ไม่มีเสถียรภาพ 3) ขาดแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการที่สมบูรณ์ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน 4) คณะกรรมการมีภารกิจประจำมากมายจึงไม่มีเวลาเต็มที่ 5) ไม่มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ถาวรหรือมีองค์การผลักดันอย่างแท้จริง 6) ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 7) เทคนิคในการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงระบบราชการติดขัดรูปแบบเดิม 8) ขาดองค์การติดตามและประเมินผลการปฏิรูป 9) ระบบราชการ ไม่เอื้อให้เกิดความต้องการปฏิรูป ไม่มีผลตอบแทนไม่มีสิ่งจูงใจซึ่งการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในช่วงกว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการนำเอาแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ในประเทศต่าง ๆ ทุกภูมิภาคทั่วโลก ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาโดยงานในช่วงแรกเป็นการศึกษาในประเทศต้นแบบ

คือ อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกาและประเทศในองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือ Organisation for Economic Co-operation and Development - OECD ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว และยอมรับระบอบประชาธิปไตยและเศรษฐกิจการค้าเสรีในการร่วมกันและพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคยุโรปและโลก เป็นหลัก โดยผู้ศึกษามักจะพยายามหาลักษณะร่วมเพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบ ซึ่งประเทศอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ได้ในฐานะที่เป็นสูตรสำเร็จและต่อมาการศึกษาได้ขยายไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่ไม่ใช่ตะวันตกมากขึ้น การศึกษาที่ผ่านมาไม่สามารถหาตัวแบบที่เป็นหนึ่งเดียวได้ การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้มีความแตกต่างหลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละประเทศเป็นสำคัญ และในบางกรณีการนำตัวแบบนี้ไปใช้ในประเทศที่มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมที่อ่อนแอ อาจจะทำให้การนำแนวคิดนี้ไปใช้ไม่ประสบความสำเร็จและทำให้เกิดปัญหาที่มีอยู่รุนแรงมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (ประโยชน์ สังกัดอื่น, 2551, น. 59)

นักวิชาการของไทยอีกคน คือ ผจงจิตต์ วงศ์ธีรญาณเดชะ (2550, น. 121-123) ได้กล่าวถึงการบริหารภาครัฐไทยในปัจจุบันมีปัญหาที่สะสมมานาน ดังต่อไปนี้ ปัญหาความอ่อนด้อยและไร้ประสิทธิภาพของระบบ โครงสร้าง กระบวนการบริหารและการตัดสินใจ ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ปัญหาการคอร์รัปชันยังคงมีอยู่ จากผลการวิจัยของเสวณีย์ ไทยรุ่งโรจน์ และคณะ เรื่องสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและทัศนคติของผู้ประกอบการต่อการให้บริการของภาครัฐ พบว่าการทุจริตคอร์รัปชันยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินงานและการเติบโตของภาคเอกชน การจ่ายเงินพิเศษหรือค่าสินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การติดต่อราชการได้รับการอำนวยความสะดวกได้ ปัญหาการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจ โดยรวมศูนย์อำนาจในการสั่งการ การตัดสินใจ และการบริหารจัดการต่าง ๆ ไว้ที่ผู้บริหารสูงสุดหรือการบริหารราชการส่วนกลางส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการอำนวยความสะดวกต่อประชาชนปัญหาค่ากลางคนไม่มีคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการมักเข้าใจผิดคิดว่าตนมีความรู้เพียงพอและเหนือประชาชน ทำให้ไม่หาความรู้เพิ่มเติม ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์ปัญหาทัศนคติและค่านิยมแบบดั้งเดิม คิดว่าตนมีความสามารถเกินกว่าตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติไม่พอใจในงานที่รับผิดชอบ ขาดความสนใจและตั้งใจทำงาน ทำให้งานไม่ได้ผล เข้าใจว่ามีอำนาจเหนือประชาชนเบียดเบียนไม่ให้ความเป็นธรรม กดขี่ข่มเหงประชาชน ปัญหาค่าตอบแทนไม่เหมาะสมเมื่อเทียบกับค่าตอบแทนของเอกชน และมีปัญหาซ้ำซ้อนเกิดขึ้นเนื่องจากข้าราชการเงินเดือนน้อยแต่คิดว่าตนควรมีรายได้สูง ใช้จ่ายไม่ประหยัดทำให้เกิดการหาเงินที่ไม่ควรและปัญหาภาวะเบียดเบียนและเทคโนโลยีไม่ทันสมัย ไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีจากสภาพการณ์ของประเทศไทยในบริบทของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประกอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นใน

ระบบราชการไทย ส่งผลให้การบริหารงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการตอบสนองของภาครัฐที่มีแรงกดดันจึงออกมาในรูปของแนวคิดที่เรียกว่า “การบริหารภาครัฐแนวใหม่” หรือ New Public Management (NPM)

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของ Pollitt (1993, p. 2-3) ได้กล่าวว่างค์ประกอบหลักของการจัดการนิยามไว้ 4 ประการ คือ 1) มีการใช้เทคโนโลยีที่รุดหน้าและซับซ้อน 2) มีการใช้แรงงานที่มีคุณภาพ 3) มีการใช้ผู้จัดการมืออาชีพ และ 4) มีการให้อิสระในการจัดการมากขึ้น โดยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของพอลลิท มุ่งเน้นไปที่การมุ่งผลสัมฤทธิ์มากกว่าสิ่งนำเข้าและกระบวนการ การให้ความสำคัญต่อการชี้วัดและมาตรฐานการปฏิบัติงาน การมีรูปแบบองค์การแนวราบ กะทัดรัด เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและเป็นอิสระ การใช้ความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญา การใช้กลไกตลาดหรือเลียนแบบกลไกตลาด การลดความแตกต่างระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน การยึดถือคุณค่าพื้นฐานแบบปัจเจกบุคคลนิยม ประสิทธิภาพและความยืดหยุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของ Hood มีดังต่อไปนี้ 1) การดำเนินงานโดยผู้จัดการมืออาชีพ 2) การมีมาตรฐานและตัวชี้วัดการปฏิบัติงานที่ชัดเจน 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การแบ่งแยกหน่วยงาน 5) การมุ่งเน้นการแข่งขัน 6) การใช้รูปแบบการจัดการภาคเอกชน 7) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ Hood (1991, pp. 4-5) สอดคล้องกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของ OECD ที่มียุทธศาสตร์ทั้ง 8 ประการนั้นมีดังต่อไปนี้ 1) การปรับปรุงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 2) การให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 3) การมุ่งเน้นที่เป้าหมายของการดำเนินงานมากกว่ากฎระเบียบ 4) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การมุ่งเน้นการให้บริการลูกค้า 6) การให้ผู้ใช้บริการเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย 7) การให้เอกชนมีส่วนร่วมในการให้บริการ 8) การลดการผูกขาดในการให้บริการ (OECD, 1991, p. 11)

สำหรับประเทศไทยนั้น หลังจากการรัฐประหารเมื่อ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 การเมืองไทยขาดความมีเสถียรภาพและส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นหยุดชะงักลงเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นั้นจะพยายามกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นก็ตาม แต่รัฐบาลในขณะนั้น (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี) เน้นนโยบายที่จะแก้ปัญหาทางการเมืองเป็นหลักมากกว่าทำให้ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคเริ่มมีบทบาทในพื้นที่ท้องถิ่นมากขึ้นอีกครั้งในฐานะเป็นผู้เข้ามาช่วยเหลือและดำเนินการจัดให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเนื่องมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีศักยภาพเพียงพอในการดำเนินการต่าง ๆ เพราะไม่ได้รับงบประมาณหรือเครื่องมือใด ๆ จากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคในการจัดบริการสาธารณะเท่าใดนักบางภารกิจจึงเกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก เช่น การจัดการศึกษา การสาธารณสุข จึงต้องขอถ่ายโอน

ภารกิจกลับไปให้ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคอีกครั้งจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นนั้นในขณะนี้ได้มีข้อเสนอและแนวทางในการแก้ไขหรือสร้างประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กริพัฒน์ เขียนทองกุล, 2559, น. 53-73)

การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นแท้จริงแล้วเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองแบบกระจายอำนาจส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองรวมทั้งสามารถตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารรัฐบาลได้ปฏิรูประบบราชการโดยปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสมตามภารกิจหน้าที่เพื่อลดความซ้ำซ้อนและให้เกิดเอกภาพมีค่องตัวในการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้โครงสร้างการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านการให้บริการจะรวมตัวอยู่ที่สำนักงานใหญ่ต่อมาได้มีการรับมอบพื้นที่หลายตำบลหลายหมู่บ้านให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลจึงทำให้ปริมาณประชากรมีเพิ่มมากขึ้นซึ่งการเพิ่มของพื้นที่และการมีประชากรที่ค่อนข้างหนาแน่นย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้บริการประชาชนทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณไม่ว่าจะเป็นในด้านกระบวนการขั้นตอนในการให้บริการด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งเหล่านี้ จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีแนวคิดที่จะนำงานทางด้านบริการหลักๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนเช่นงานบริหารจัดการศึกษางานกฎหมายงานสวัสดิการและสังคมงานจัดเก็บรายได้งานการเงินและบัญชีงานบริหารทั่วไปงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานงานขออนุญาตต่าง ๆ งานส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์เน็ตตำบลงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและงานอื่น ๆ ขยายลงไปสู่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ให้ใกล้ชิดและดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด (กิตติชัยช้อมวัฒนกุล, 2553, น. 1) ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีการบริหารจัดการเองทั้งทางด้านงบประมาณ การบริหารและการบริหารงานบุคคล ซึ่งจากระเบียบกฎหมายแล้วจึงเป็นองค์กรที่ทำงานบริการสาธารณะและการทำงานตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

นอกจากแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมต่าง ๆ ในส่วนของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร อาทิ เช่น สมชาย สุเทศ (2554, น. 331-338) ได้ศึกษาการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ชีรยุทธ เบ็ญลาเต๊ะ (2554, น. 96) ได้ศึกษาการนำกระบวนการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองบ้านพรุ ฌภัทร คล่องสืบขาว (2553, น. 82-85) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความเป็นไปได้ในการประยุกต์หลักการ

บริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารงานของท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตราด วรรณะ ท้าวเพชร (2553, น. 73-75) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสอดคล้องตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ พรรณปรียา อ้นประวัตติ (2553, น. 70-78) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารภาครัฐแนวใหม่ในงานบริการประชาชนด้านทะเบียนที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดสุโขทัย ประโยชน์ ส่งกลิ่น (2551, น. 181-185) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิรูปการจัดการภาครัฐ:กรณีศึกษาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเทศไทยและสิงคโปร์ เป็นต้น พบว่าการบริหารภาครัฐแนวใหม่เป็นการบริหารที่มุ่งระบบการบริหารงานมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีมาตรฐานวัดได้ใช้กลไกการตลาด เปิดโอกาสในการแข่งขันให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้าร่วมลงทุน โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งการให้บริการที่ตอบสนองตรงต่อความต้องการของประชาชนรวดเร็ว

จากกรณีการศึกษาวิจัยในข้างต้นดังกล่าวประกอบกับการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ซึ่งมีองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 51 แห่ง พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานที่คล้ายคลึงกัน เช่น ผู้นำทางการเมืองขาดความเข้าใจ ขาดวิสัยทัศน์และขาดความมุ่งมั่นในการผลักดันการปฏิรูปอย่างแท้จริงขาดการประชาสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน ขาดองค์การติดตามและประเมินผลการปฏิรูป ระบบราชการไม่เอื้อให้เกิดความต้องการปฏิรูปไม่มีผลตอบแทนไม่มีสิ่งจูงใจ ปัญหาความอ่อนด้อยและไร้ประสิทธิภาพของระบบโครงสร้าง กระบวนการบริหารและการตัดสินใจ ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ปัญหาการคอร์รัปชันยังคงมีอยู่ ปัญหาการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจ ปัญหากำลังคนไม่มีคุณภาพ ปัญหาทัศนคติและค่านิยมแบบดั้งเดิม ปัญหาผลตอบแทนไม่เหมาะสมเมื่อเทียบกับค่าตอบแทนของเอกชนและมีปัญหาซ้ำซ้อนเกิดขึ้นเนื่องจากข้าราชการเงินเดือนน้อย ปัญหาภาวะเบียดและเทคโนโลยีไม่ทันสมัย เป็นต้น (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, 2559, รายงานการปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร)

ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มีความเห็นว่าการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ควรมีการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาของสังคมหรือสภาพความเป็นจริง เป็นความพยายามปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงความผันผวนในสภาพแวดล้อมทางการบริหาร เพื่อองค์การมีความสามารถขึ้นในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ นำองค์การสู่รูปแบบใหม่มีการจัดการองค์การสาธารณะที่มุ่งรับใช้บริการประชาชนที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบทางการบริหารให้บรรลุสำเร็จ มีประสิทธิผลและนำองค์การไปสู่ความเป็นเลิศและมีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

1.2 คำถามเพื่อการวิจัย

การวิจัย เรื่องการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรได้นำมาสู่คำถามการวิจัยดังนี้

1.2.1 การจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับใด

1.2.2 การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร อยู่ในระดับใด

1.2.3 ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่อะไรบ้างที่จะบูรณาการในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.2.4 รูปแบบการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร มีลักษณะเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.3.2 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.3.3 เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.3.4 เพื่อสร้างรูปแบบการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ ดังนี้

1.4.1 ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4.2 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4.3 ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รูปแบบการจัดการแบบเอกชน การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงาน ด้านองค์การ แห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัย การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรเพื่อสรุปออกมาเป็นแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่และสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรจำนวน 9 ด้านประกอบด้วย 1) การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด ตามแนวคิดของ Larbi (1999), Sarker (2006), ฟิลลิปส์ จิระประยุต (2556, น. 341-363), OECD (1991, p. 11), Hood (1991, pp. 4-5), Pollitt (2003, p. 473-4), Osborne and Gaebler (1992, อ้างถึงใน ประโยชน์ สังกถীন, 2551, น. 22-25) 2) รูปแบบการจัดการแบบเอกชน ตามแนวคิดของ Hood (1991, pp. 4-5) ประโยชน์ สังกถীন (2551, น. 181-185), Caiden (1991), Sarker (2006), Ingramham (1997), OECD (1991, p. 11), Osborne and Gaebler (1992, อ้างถึงใน ประโยชน์ สังกถীন, 2551, น. 22-25), Pollitt 2003, p. 473-4) 3) การกระจายอำนาจการตัดสินใจ ตามแนวคิดของ Chaung and Scott (2003), สุวิทย์ มุกดาภิรมย์ (2553, น. 84 - 87), OECD (1991, p. 11), Osborne and Gaebler (1992, อ้างถึงใน ประโยชน์ สังกถীন, 2551, น. 22-25), Hood (1991, pp.4-5), Pollitt (2001, pp. 473-4) 4) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ตามบทความของ ฟิลลิปส์ จิระประยุต (2556, น. 341-363), ทิพย์วรรณ จูมแพง (2555, น. 42-46), ปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), OECD (1991, p. 11), Hood (1991, pp. 4-5) 5) การมี

เป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน ตามแนวคิดของสมชาย สุเทศ (2554, น. 331-338), ปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), วิทย์ มุกดาภิรมย์ (2553, น. 84 - 87), ประโยชน์ สังกิ้น (2551, น. 181-185), Pollitt (2003, pp. 473-4), Hughes (2003, pp. 53-60) 6) การจัดการ โดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตามแนวคิดของ สมชาย สุเทศ (2554, น. 331-338), ปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), สุวิทย์ มุกดาภิรมย์, (2553, น. 84 - 87), ชีรยุทธ์ เบ็ญลาเต๊ะ (2554, น. 96), วรรณะ ท้าวเพชร (2553, น. 73-75), ประโยชน์ สังกิ้น (2551, น. 181-185), Pollitt (2003, pp. 473-4) 7) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามแนวคิดของ วรรณะ ท้าวเพชร (2553, น. 73-75), พรรณปรียา อ้นประวัตติ (2553, น. 70-78), สุวิทย์ มุกดาภิรมย์, (2553, น.84 - 87), Caiden (1991), Hood (1991, pp. 4-5), OECD (1991, p. 11) 8) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนตามแนวคิดของอภิญา มาประเสริฐ (2559)ม ทวีศักดิ์ สุทกาทิน (2550, น. 9-11), วชิรวัชร งามละม่อม (2559, น. 4), Hood (1991, pp. 4-5), OECD (1991, p. 11), Pollitt (2003, pp. 473-4), Hughes (2003, pp. 53-60) 9) บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการตามแนวคิดของอภิญา มาประเสริฐ (2559), วชิรวัชร งามละม่อม (2559, น. 4), Hood (1991, pp. 4-5), OECD (1991, p. 11), Osborne and Gaebler (1992, อ้างถึงใน ประโยชน์ สังกิ้น, 2551, น. 22-25), Pollitt (2003, pp. 473-4), Hughes (2003, pp. 53-60)

การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ตำบล ประกอบด้วย 1) ผลการดำเนินงาน ตามแนวคิดของเก่ง พุทธอรุณ (2557, น. 90-91), พิไลปัส จิระประยูต (2556, น. 341-363), วรรณะ ท้าวเพชร (2553, น. 73-75), ปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), ทิพย์วรรณ จูมแพง (2555, น. 42-46), คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, (2546, น. 11) 2) องค์การแห่งความเป็นเลิศตามแนวคิดของปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), ทิพย์วรรณ จูมแพง (2555, น. 42-46), พิไลปัส จิระประยูต (2556, น. 341-363), อัมร เชาวลิต (2550, น. 195-201), สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (2559, น. ป.ป.ม.) 3) ความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนตามแนวคิดของ Pollitt (1993, pp. 180-185), พิไลปัส จิระประยูต (2556, น. 341-363), ปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133), ฌภัทร คล่องสืบข่าว (2553, น. 82-85), ชีรยุทธ์ เบ็ญลาเต๊ะ (2554, น. 96), สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (2559), ทิพย์วรรณ จูมแพง (2555, น. 42-46), สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (2559, น. ป.ป.ม.) 4) ด้านการเมือง ตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 175), Nakamura and Smallwood (1980, pp. 39 - 41), Larbi (1999, p. 14), Larbi (1999, pp. 2-4), Hughes (1994, pp. 9-21), Osborne and Gaebler (1992, อ้างถึงใน ประโยชน์ สังกิ้น, 2551, น. 22-25), คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2546, น. 6) 5) ด้านเศรษฐกิจ ตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 175), Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 551 - 552), Larbi (1999, pp. 2-4),

Hughes (1994, pp. 9-21) 6) ด้านสังคม ตามแนวคิดของ ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2549, น. 213), Van Meter and Van Horn (1975, p. 175), Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 551 - 552), Larbi (1999, p. 14)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

1.5.2.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน พนักงานส่วนตำบล จำนวน 912คนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน พนักงานจ้างจำนวน 996 คน ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 500,575 คน รวมทั้งหมดจำนวน503,804 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2559) กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ผู้แทนจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 912 คนผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน ผู้แทนพนักงานจ้างจำนวน 996 คน ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 500,575 คนรวมทั้งหมดจำนวน 503,804 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2559)

1.5.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน พนักงานส่วนตำบล จำนวน 912 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน พนักงานจ้างจำนวน 996 คน ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 500,575 คน รวมทั้งหมดจำนวน 503,804 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย 1) กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้แทนจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน 2) กลุ่มตัวอย่างในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 20 คนประกอบด้วย กลุ่ม ที่ 1 ผู้แทนจาก นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่3ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนประชาชน จำนวน 8 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ ดังนี้

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 9 รูปแบบ ได้แก่ 1) การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด 2) รูปแบบการจัดการแบบเอกชน 3) การกระจายอำนาจการตัดสินใจ 4) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 5) การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน 6) การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง 7) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 8) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน 9) บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ (Dependent Variables) การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผลการดำเนินงาน 2) ด้านองค์กรแห่งความเป็นเลิศ 3) ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน 4) ด้านการเมือง 5) ด้านเศรษฐกิจ 6) ด้านสังคม

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 51 แห่ง

1.5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการวิจัยระหว่าง เดือน พฤศจิกายน 2559 ถึงตุลาคม 2560

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายถึง หน่วยงานท้องถิ่นระดับตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 51 แห่งซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552

“การบูรณาการ” หมายถึง การประสานประสานหลายๆสิ่งเข้าด้วยกันอย่างมีระบบและหลักคิดเพื่อบริหารจัดการบางอย่างให้สำเร็จในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง

“การพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรจำนวน 6 ด้าน ได้แก่

1. ผลการดำเนินงาน หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่ทำให้ผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

2. องค์การแห่งความเป็นเลิศ หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่สามารถพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์การที่มีความทันสมัย กะทัดรัด มีรูปแบบเรียบง่าย มีระบบการทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว ปรับเปลี่ยนกระบวนการทศน์ในการทำงาน เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ประหยัดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานต่าง ๆ และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม

3. ความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านทำกิจกรรมในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการ ประชาชนและทุกคนในท้องถิ่นที่มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี เกิดการทำงานในลักษณะเป็นทีมและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติ มีการจัดการแบบมีส่วนร่วม ร่วมคิดร่วมทำและรวมประโยชน์

4. ด้านการเมือง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรี ความขัดแย้งของการเมืองมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรมาจากผลประโยชน์ทางการเมืองและขึ้นอยู่กับผู้ถืออำนาจทางการเมือง

5. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศ ระบบและกลไกทางเศรษฐกิจ และการเงินการว่างงานหรือมีงานทำโครงสร้างทางเศรษฐกิจของสังคมไทย เช่น การตลาด การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนหรือเคลื่อนตัวของประชาชน ฯลฯ มีผลกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

6. ด้านสังคม หมายถึง วิถีชีวิตของชาวบ้าน ลักษณะครอบครัว เช่น พ่อแม่ลูก หรือมีปู่ย่าตายาย ฯลฯ ค่านิยมและความเชื่อของประชาชนขนบธรรมเนียมประเพณีของหมู่บ้านระดับการศึกษาของประชาชนการปกครองในหมู่บ้าน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ประชาคมหมู่บ้านและลักษณะอาชีพที่ทำอยู่ในหมู่บ้านมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

“การจัดการภาครัฐแนวใหม่” หมายถึง การบริหารแผ่นดินรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคนิคและการบริหารการจัดการจากสาขาต่าง ๆ มาปรับประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับผลผลิตของบริการของภาครัฐอย่างมีคุณภาพ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการบริหารโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีมาตรฐานวัดได้ใช้กลไกการตลาด เปิดโอกาสในการแข่งขันให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนเข้าร่วมลงทุน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และการให้บริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด หมายถึง การที่รัฐบาลได้ดำเนินงาน โดยเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในการจัดหาสินค้าและบริการ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกับภาคเอกชนหรือการแข่งขันกับภาครัฐด้วยกันเองแทนที่จะผูกขาดกับการจัดหาสินค้าและบริการแต่เพียงผู้เดียวซึ่งรัฐบาลจะปล่อยให้ เป็นไปตามกลไกของตลาดมากกว่าการเข้าแทรกแซง โดยระบบราชการหรือการผูกขาดโดยรัฐและผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการผูกขาดในการให้บริการสาธารณะและการปกป้องทางการค้าต่าง ๆ เพื่อลดบทบาทของภาครัฐและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการมากขึ้น

2. รูปแบบการจัดการแบบเอกชน หมายถึง การใช้รูปแบบการจัดการภาคเอกชนนั้นจะมุ่งเน้นที่การนำรูปแบบของการจัดการภาคเอกชนเข้ามาใช้ในภาครัฐ เป็นการเปลี่ยนแปลงจากแนวคิดการให้บริการภาครัฐที่มีการจัดการที่ดี รวดเร็วและนำไปสู่รูปแบบของการจัดการที่มีความยืดหยุ่นในการจ้างงาน การให้รางวัลและใช้เทคนิคการโฆษณาประชาสัมพันธ์มากขึ้น

3. การกระจายอำนาจการตัดสินใจ หมายถึง การที่รัฐบาลได้ดำเนินงาน โดยมีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจไปสู่ชุมชน แทนที่จะรวบอำนาจการตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง ส่วนราชการต้องจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรง โดยมุ่งผลให้เกิดความสะดวก และรวดเร็วในการบริการประชาชนองค์การกลางบริหารงานบุคคลกระจายอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานบุคคลได้อย่างเต็มที่

4. การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยใช้วิธีการลดต้นทุนและเพิ่มควมมีระเบียบ วินัยในการทำงาน การใช้ทรัพยากรภาครัฐที่เหมาะสมกับการทำงาน

5. การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะต้องมีการนิยามวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัดของความสำเร็จให้ชัดเจน ซึ่งมักจะกำหนดเป็นเชิงปริมาณ โดยเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือ ในการที่จะกำหนดความรับผิดชอบได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่มีการระบุไว้อย่างชัดเจน และ การทำงานที่มีประสิทธิภาพก็คือการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้การให้ความสำคัญต่อการวัดผลงานมากขึ้น โดยตัวชี้วัดผล การดำเนินงานเป็นการวัดจากประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

6. การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นการให้หน่วยงานของรัฐออกกระเปียบขึ้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการที่เหมาะสมและแจ้งให้ประชาชนทราบการบริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม เสมอภาคและมีประสิทธิภาพหน่วยงานของรัฐต้องมีการรายงานผลต่อประชาชน หน่วยงานของรัฐมีการประเมินผล

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในระบบเปิด หน่วยงานของรัฐจัดให้มีประชาพิจารณ์ในนโยบาย กิจกรรมหรือโครงการสำคัญที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ส่งเสริมการให้บริการประชาชนของรัฐ มีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจัดการ โดยมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อบริการประชาชน

7. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน หมายถึง การปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการรัฐให้มีประสิทธิภาพ โดยลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานรวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมมาใช้ในการปฏิบัติงานและการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนให้ประชาชนผู้มารับบริการ ให้ได้รับบริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาคและเท่าเทียมกัน

8. การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นภาครัฐจะสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น โดยสนับสนุนให้มีการแข่งขันและมีระบบที่เปิดให้มีการจ้างเหมาภาคเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตและส่งมอบสินค้าและบริการสาธารณะมากขึ้น

9. บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ หมายถึง การจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นภาครัฐจะมีการเปลี่ยนแปลงจุดเน้นของระบบการจัดการจากสิ่งนำเข้ากระบวนการ ไปสู่สิ่งนำออกโดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมีความคุ้มค่ากับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพอย่างมีระบบ มีคุณภาพและเป็นธรรม

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ที่ได้รับ ดังนี้

1.7.1 ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

1.7.1.1 ได้ทราบการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.7.1.2 ได้ทราบถึงปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการบูรณาการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.7.1.3 สามารถนำรูปแบบที่ได้ไปใช้ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่อไป

1.7.1.4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อเสนอต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน

1.7.2 ประโยชน์เชิงทฤษฎี คือ สามารถนำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

1.7.3 ประโยชน์เชิงระเบียบวิธีวิจัย คือสามารถนำวิธีการด้านสถิติและกระบวนการทางการวิจัยมาเป็นตัวยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่ผ่านการจัดทำข้อมูลอย่างเป็นระบบสามารถอ้างอิงและเชื่อถือได้